

Folketingets Kommunaludvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

Dato: 10. november 2009

BJS/ J.nr. 2009-8107

Under henvisning til Folketingets Kommunaludvalgs brev af 4. november 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 28 (KOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Spørgsmål nr. 28:

"Er det korrekt, at Sorø Kommune med udgangspunkt i de sociale kriterier, der lægges til grund i udligningsberegningerne, rent faktisk er blevet underkompenseret med 75 mio. kr. i 2007 ved udligning, balancetilskud m.v., sådan som Sorø Kommune påstår på baggrund af rapporten "Mere lige end før" fra Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut KREVI?"

Svar:

Nej, det er ikke korrekt.

Jeg antager, at der i spørgsmålet henvises til den oversigt, der er udarbejdet af seks fynske kommuner, hvor de ved at tage et enkelt element ud af sin sammenhæng i tilskuds- og udligningssystemet – opgørelsen af sociale udgiftsbehov – kommer frem til, at de skulle være "underkompenserede". Denne "underkompensation" er beregnet ved, at det opgjorte sociale udgiftsbehov i udligningen er sammenholdt med kommunernes realiserede sociale udgifter som afgrænset i rapporten "Mere lige end før" fra Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut KREVI.

Til denne kritik skal jeg bemærke, som jeg også tidligere har svaret Kommunaludvalget i forbindelse med kritikken fra de fynske kommuner, at udligningssystemet skal ses i sin helhed, når systemets funktion skal vurderes. Man kan ikke – som de fynske kommuner lægger op til – se isoleret på en sammenligning af de socioøkonomiske udgiftsbehovskriterier med en afgrænset del af kommunernes udgifter på sociale udgiftsområder. Man kan

således ikke realistisk set skelne helt skarpt mellem sociale og ikke-sociale udgifter.

Endvidere har jeg fremhævet, at der er en tendens til, at de kommuner, der skulle være "underkompenserede" i forhold til sociale udgifter efter den metode, som de fynske kommuner anvender, så vil de kunne opgøres til at være i den omvendte situation, når det drejer sig om de øvrige udgifter. Det er altså vel og mærke, hvis man udbredte denne metode til en betragtning af de øvrige opgjorte udgiftsbehov.

Men i den forbindelse må det også tilføjes, at denne slags sammenligninger mellem indeks og faktiske udgifter må behandles med varsomhed. Der vil nemlig ikke skulle være et fuldstændigt sammenfald. Det er jo ikke hensigten, at det er den enkelte kommunes faktiske udgifter, der skal lægges til grund for udligningen. Tværtimod er udligningen baseret på objektive kriterier, således at denne ikke påvirkes af f. eks. et højt serviceniveau eller manglende effektivitet.

Min konklusion er samlet, at der ikke på baggrund af de fynske kommuners kritik er et sagligt grundlag for at kategorisere de enkelte kommuner som over- eller underkompenserede i det samlede tilskuds- og udligningssystem, og der er således heller ikke grundlag for at konkludere, at Sorø Kommune skulle være underkompenseret i udligningssystemet.

Jeg kan i øvrigt med hensyn til kritikken fra de fynske kommuner eksempelvis henvise til mit svar på spørgsmål nr. 18 i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. 189 i folketingsåret 2008-2009.

Karen Ellemann

/ Dorte Lemmich Madsen